

VRŠOVICKÝ

1/2015

HLASATEL

Sborový časopis Náboženské obce Církve
československé husitské v Praze Vršovicích

SPIRITUÁL KVINTET

ve Vršovickém divadle MANA uvádí

Zimní koncert

předprodej
www.webticket.cz
nebo
www.vrsovickedivadlo.cz

14. leden 2015 v 19.00

Legenda českého folku
skupina **Spirituál kvintet** se vrací do Vršovického divadla MANA.

Přijďte se ohřát a zahnat zimu písničkami,
které důvěrně znáte už více než padesát let i těmi,
které skupina hraje nově.

Vršovické divadlo MANA, Moskevská 34/967, Praha 10
www.vrsovickedivadlo.cz

Drazí bratři a sestry v Kristu, v příjemném období Vánoc, (ovšem jak pro koho), jsme se mohli zamyslet nad uplynulým rokem, co se po-

dařilo a co ne, jestli jsme se posunuli dál ve svých dobrých předsevzetích, a nebo je to stejné či ještě horší. Čím jsem starší, tím více zpracovávám události minulé i současné a shledávám, že dobrých skutků je jak šafránu, není čím se chlubit. Míjejí mě lidé, ke kterým jsem lhostejná, věci jsou tak nějak stejné. Přesto se Pán Bůh nade mnou stále smilovává, každý den mi dává novou milost. Co bych si přála do nového roku? To samé jako vloni: nezarmucovat Ducha svatého, milovat své bližní a odpouštět. Dělat pokání na každý den a za vše dobré děkovat, být vnímavá k utrpení druhých a nebýt lakomá, bilancovat každý den, jinak se toho moc nahromadí a těžko se to řeší, modlit se za lidi, i když dělají vše pro to, abych to vzdala, být trpělivá, i když Bůh mlčí. Žiji v naději, že On narovná vše pokřivené ve svůj čas. V tomto novém roce přeji vám i sobě, aby církev byla naším útočištěm v dobách zlých, místem povzbuzení, laskavého napomenutí, co náš duch potřebuje, bez čeho skomírá.

Přiblížme se ke Kristu a On se přiblíží k nám bez ohledu na naši malost a ubohost.

Šárka Hájková

Milí přátelé, nikoliv proto, že bych k řečenému slovu sestry Šárky měl potřebu jako farář cokoliv dodávat, nýbrž proto, že ona se skromností sobě vlastní

nechala druhý sloupek editoriale volný, chápu se pera, (či přesněji: nořím své prsty do klávesnice počítače), abych jej doplnil svým výhledem do nastávajícího roku z Boží milosti již dvou tisícího patnáctého po Kristu. Bude rokem, ve kterém si snad víc než kdy jindy budeme připomínat odkaz kostnického mučedníka. Přál bych si tedy, s ohledem na Mistra Jana, aby se i pro nás stal rokem PRAVDY, nikoliv té lidské, která je proměnlivá, přizpůsobivá podle hesla, které po léta hlásá odpadlá čárka nad koncovým „i“ na jižní straně našeho kostela: „Pravda vítězí!“ A i kdybychom to nakrásně letos opravili alespoň do podoby, v jaké to staré husitské heslo figuruje na prezidentské vlajce: „Pravda vítězí!“, ani to ještě stačit nebude. Oni staří husité věděli, že nikoliv lidská, ale Boží pravda je vítězná: „Pravda Páně vítězí, i když na čas pošlapána bývá!“

Tak se snažme tu Boží pravdu v nás, kolem nás, ale i o nás, moc nepošlapávat, ale naopak pokorně jí naslouchat. Nakládejme s ní opatrně, s bázňí a chvěním uváďejme ve skutek své spasení, nasadme přilbici víry, chopme se meče Ducha, jímž je slovo Boží a pozvedněme štít víry. Buďme si jisti, že všechno to a mnohem víc z apoštolem jmenované Boží výzbroje křesťana budeme i v tomto roce potřebovat na každý den.

David Frýdl

MODLITBA NA NOVÝ ROK

Nebeský Otče,
daruj nám každý den trochu radosti,
protože ji nelze koupit.
Pošli nám do cesty někoho s milým úsměvem,
s jasným pohledem a povzbuzujícím slovem.
Ukaž nám každý den něco krásného:
kvetoucí květinu, statečného člověka,
dobrý skutek, ze kterého bychom čerpali radost.
A pomáhej nám,
abychom i my také druhým radost dávali.
Amen.

NEDĚLE V LEDNU

Nový rok – Jména Ježíš 1. ledna 2015

Hospodine, zachraň nás, tvému svatému jménu budeme vzdávat chválu. (Žalm 106,47)

První čtení: Exodus 34,1–7a

Druhé čtení: Římanům 1,1–7

Evangelium: Lukáš 2,15–21

Zjevení Páně (Epifanie) 6. ledna 2015

I vstoupí nenadále do svého chrámu Pán, kterého hledáte, posel smlouvy, po němž toužíte. (Malachiáš 3,1)

První čtení: Izajáš 60,1–6

Druhé čtení: Efezským 3,1–12

Evangelium: Matouš 2,1–12

I. neděle po Zjevení – Křtu Páně

11. ledna 2012

Vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli. (Galatským 3,27)

První čtení: Genesis 1,1–5

Druhé čtení: Skutky 19,1–7

Evangelium: Marek 1,4–11

Zrod Církve československé husitské neděle 8. ledna 2015

Jak milé jsou tvé příbytky, Hospodine zástupů! Má duše zmírá steskem po Hospodinových nádvořích. (Žalm 84,2)

První čtení: Izajáš 56,1.6–7

Druhé čtení: Efezským 2,19–22

Evangelium: Lukáš 19,1–10

II. neděle po Zjevení 18. ledna 2015

Ať se ti klaní celá země a zpívá ti žalmy, ať zpívá žalmy tvému jménu. (Žalm 66,4)

První čtení: 1. Samuelova 3,3b–10.19

Druhé čtení: 1. Korintským 6,12–20

Evangelium: Jan 1,43–51

III. neděle po Zjevení 25. ledna 2015

Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci. Zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost. (Žalm 98,1.2)

První čtení (varianta I): Jonáš 3,1–5.10

Druhé čtení (varianta I): 1. Korintským 7,29–31

Evangelium: Marek 1,14–20

1Sm 3, 3b-10.19

1K 6, 12-20

ev. J 1, 43-51

MLUV, TVŮJ SLUŽEBNÍK SLYŠÍ

Samuel a Natanael - dva muži, o kterých hovoří Bible. První byl jedním z největších proroků Starého zákona, muž, který pomazal Davida za budoucího krále nad Izraelem, ten, který ustanovil Saula za prvního krále, svědek velikých Božích věcí. Natanael je zmíněn právě v tom jediném, dnes čteném textu z Janova evangelia. Mezi ním a Samuelem leželo mnoho staletí. Natanael byl současníkem Ježíšovým - znalcem Zákona. Sedět pod fíkem, jak charakterizuje jeho typickou životní roli Jan, neznamenal odpočívat a v klidu si hovět, nýbrž studovat Zákon, zabývat se posvátným Písmem, hledat v něm odpovědi na své životní otázky, to byla role a to byl úkol Natanaelův, a oba: Samuel i Natanael se jedinečným způsobem setkávají s Bohem. Mají ho oba ve svém jménu: Samuel dokonce tak, že překladem jeho jména je Jméno Boží - Šemu el - Boží Jméno, Natanael znamená Boží dar, Dar od Boha, Bohem darovaný. Samuel se s Bohem setkává ještě jako dítě. Stává se na přání své matky Chány chrámovým služebníkem. Slouží u kněze Élího, kde na třetí zavolání je osloven Bohem. Ten příběh bývá většinou důvěrně známý těm, kteří někdy prošli výukou biblické dějepavy. Mnohokrát jsem ho dětem vyprávěl při výuce náboženství, přesto až při přípravě textu této promluvy jsem si poprvé všiml pozoruhodné věci. Bible hovoří o trojím zavolání Samuela. Vždycky jsem měl tendenci líčit dětem

dramaticky, jak Bůh poprvé volá Samuela jménem, podruhé, a teprve na třetí zavolání po předchozí radě kněze Élího Samuel poslechne Boží hlas. Bible však událost líčí poněkud odlišně. O charakteru prvních dvou zavolání nevíme vůbec nic, nežli to, že Samuel ležel. Nevíme co a jak Hospodin na Samuela zavolal, protože to v Bibli zmíněno není. Jenom to říká biblický autor, že Samuel odpovídá „Tu jsem,“ a má za to, že ho volá jeho kněz Élí. Teprve na podruhé je na radu Élího upozorněn na to, že chlapce oslovuje Bůh. A je to až třetí zavolání, ve kterém je dvakrát zopakováno chlapcovo jméno a Samuel odpovídá: „Mluv, tvůj služebník slyší.“ My bychom si rádi poslechli, co Bůh chlapci po tak dramatickém trojím úvodu sdělil, ale to už Bible neuvádí. Zůstává jenom věta, že Samuel vyrůstal a Bůh byl s ním a nedopustil, aby některé z jeho slov padlo na zem. Starozákonní svědectví o Samuelovi je přesvědčivým důkazem toho, že náboženská výchova má už od útlého věku své opodstatnění. Kdyby se Chána, jeho matka, rozhodovala po vzoru mnoha současných rodičů, kteří duchovní vývoj svých potomků ponechávají na jejich budoucím „svobodném“ rozhodnutí, nejlépe v dospělosti, nejspíš by Izraelité neměli své slavné krále Saula a Davida, protože by je neměl kdo pomazat. Samuel uslyšel Boží hlas třikrát, to znamená postupně a my nevíme nic o povaze tohoto Božího

oslovení. Co však víme je, že vyrůstal v chrámové svatyni, byl v úzkém kontaktu s knězem. Nechal se vést jeho radou, neboť to byl kněz, který vůči svěřenému dítěti uplatnil moudrou vnímavost, že je to Bůh, který Samuela oslovil. V souvislosti s knězem Élíím, jeho vychovatelem a opatrovníkem v Šílské svatyni stojí ještě za zmínku kontrast mezi jeho pěti nezdárnými syny a Samuelem. U vlastních dětí se Élíímu vnímavost vůči Božímu hlasu probudit nepodařilo, u svěřeného ano. I v tom můžeme najít povzbuzení pro ty, kterým se náboženská výchova vlastních dětí nepodařila; na příkladu Élíího vidíme, co ještě v takovém případě zůstává: možnost za své děti se modlit a nemyslet si, že už není žádný, kdo by na naše svědectví o Bohu nečekal, možná je to jiné dítě, jiný dospělý, kterého nám Bůh staví do cesty, abychom mu dobrou zprávu, kterou jsme od Boha obdrželi, předali. Samuel se jako dítě poslušně vrací na své místo, potřetí ulehá a Bible hovoří o tom, že Hospodin přišel, stanul a zavolal: Samueli, Samueli. Na to on odpovídá: „Mluv, tvůj služebník slyší.“ Již bylo řečeno, že obsah Boží řeči neznáme. Bylo to sdělení určené Samuelovi a ne nám. Samuel od té chvíle rostl s Bohem. Jeho duchovní vývoj určila jeho odpověď na Boží zavolání: „Mluv, tvůj služebník slyší...“ Otevírat se Božímu hlasu, naslouchat mu, tehdy, když jsme zavoláni, umět se postavit Božímu zavolání, času, ve kterém přichází do našeho života Bůh, Bůh, který se stává naší zkušeností a mluví nám do života. Co Bůh říkal Samuelovi nevíme a pro náš vlastní prožitek víry to

důležité není. Tím důležitým je, co Bůh říká nám, co je tím Božím sdělením a dobrou zprávou od Boha pro náš život. A zdali jsme skutečně těmi, kteří podobně jako chlapec Samuel „vyrůstají“ s Bohem, zdali v každém věku rosteme ve víře tak, že Bůh je s námi a zda nedopouštíme, aby Boží slova pro nás padala na zem.

Natanael, druhý z mužů, které připomíná dnešní neděle, se ve své dospělosti setkává s Ježíšem. Je poučeným znalcem Zákona. Studuje Boží slovo, ve kterém se dobře orientuje. Ani to mu však nezabrání v tom, aby ve správný čas přehodil výhybku na své duchovní cestě a vydal se jiným směrem, navzdory svým očekáváním a dobrým předpokladům, ke kterým dospěl studiem svatých textů. To, co zásadně mění jeho životní směřování je setkání s Ježíšem. Coby znalec Zákona čekal na muže z Betléma a dočkal se příchozího z Nazaretu. Nechává se vést Ježíšem, i když měl jiné duchovní představy o Mesiáši a nejspíš i o své duchovní cestě. Ježíš Natanaele důvěrně zná, znal ho dávno předtím, nežli byl osloven Filipem, nežli usedl pod fík. Zkušenost Samuelova i Natanaelova je stále inspirativní. Staletí nic neubrala na jejich aktuálnosti. Oba nám dosvědčují, že setkání s Bohem otevírá před člověkem nový obzor v jakémkoliv věku a v jakékoliv situaci, že vždycky stojí za to přidržet se Božího jména, být tím, kterému je Bůh tím nejlepším darem.

Amen

Kázání 15. ledna 2012 v Husově sboru ve Vršovcích o II. neděli po Zjevení Páně

PROGRAM NA LEDEN

4.1.	10 hod.	neděle	bohoslužba	slouží D. Frýdl
7.1.	10 hod.	středa	Ekumenická slavnost posvěcení kaple ve Vršovickém zámečku	slouží biskup V. Malý a duchovní ve Vršovicích
11.1.	10 hod.	neděle	bohoslužba	slouží D. Frýdl
14.1.	19 hod.	středa	Spirituál kvintet - zimní koncert	Divadlo MANA
18.1.	10 hod.	neděle	bohoslužba	slouží D. Frýdl
23.1.	17 hod.	pátek	schůze Rady starších	sákristie Husova sboru
25.1.	10 hod.	neděle	bohoslužba	slouží D. Frýdl
25.1.	18 hod.	neděle	ekumenická bohoslužba 3 církví	Husův sbor Vršovice

Od neděle 11. ledna se konají bohoslužby v horní místnosti. Pravidelná posezení u kávy a čaje po bohoslužbách zůstávají beze změn a konají se v sákristii. Žádáme návštěvníky bohoslužeb, aby vzhledem k prostorovému omezení v horní místnosti zaujali svá místa na bohoslužbě včas před jejím začátkem.

KONTAKT

Moskevská 34/967
101 00 Praha 10-Vršovice
e-mail: info@husuvsbor.cz
www.husuvsbor.cz
e-mail faráře: david.frydl@tiscali.cz
tel.: 271724317 (Farní kancelář)
271726461 byt faráře
731100059 mobil faráře

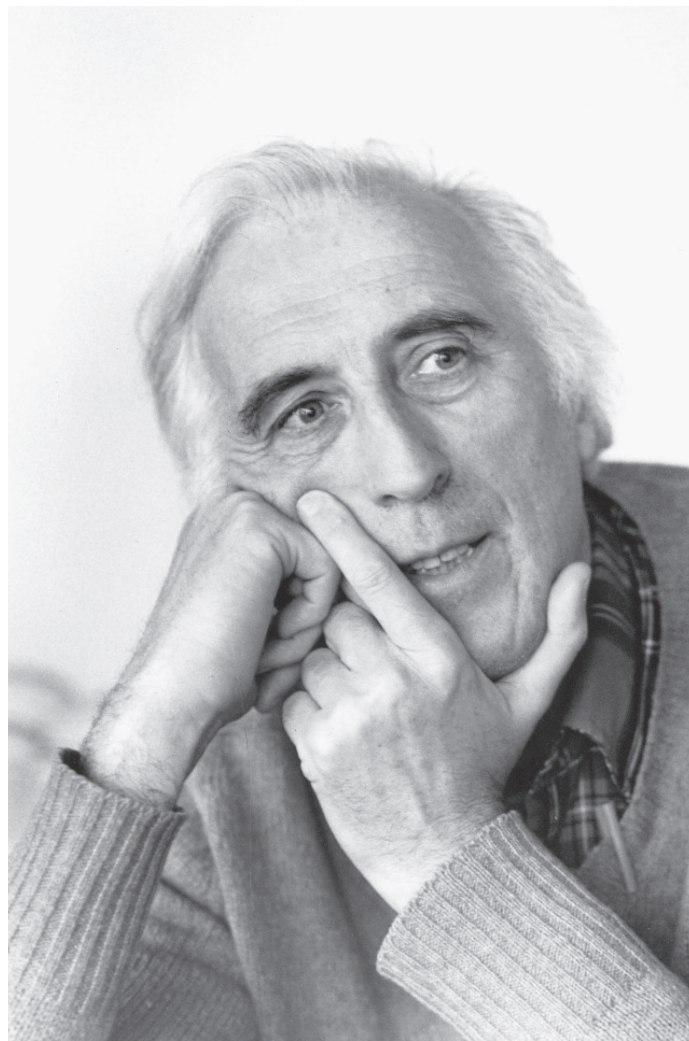
Vršovické divadlo MANA
Centrum MANA
produkce: Lenka Němečková, tel.
778001097
www.vrsovickedivadlo.cz
e-mail: info@vrsovickedivadlo.cz
divadlo@vrsovickedivadlo.cz
Prodej vstupenek před začátkem představení na pokladně divadla.

„ARCHA MÁ CÍL, ARCHA MÁ SMĚR..“

Jean Vanier 1928

Jako archa se označuje několik věcí: Předně to byl koráb, ve kterém přečkal biblický Noé s rodinou velikou potopu, jak se o tom zpívá ve známém spirituálu. Dále to byla truhla, co v ní byl uchováván na kamenných deskách Boží zákon. Také ozdobnému skříňovému gotickému oltáři se říká archa.

V neposlední řadě je označení archa spojeno s dílem Jeana Vaniera. Ačkoli tento soubor

medailonů zachycuje vesměs zesnulé osobnosti, přiřadili jsme sem tohohle žijícího, víc než osmdesátiletého muže, poněvadž jeho dílo úspěšně pokračuje už dlouhou dobu v podobě a duchu, které jim vtiskl.

Jean Vanier se narodil v Ženevě v rodině kanadského diplomata. Kariéra jeho otce George Philiase Vaniera vyvrcholila v roce 1959, kdy ho anglická královna jmenovala generálním guvernérem Kanady. Jana však politická dráha nelákala. Ještě za druhé světové války přesvědčil otce, aby ho nechal studovat na námořní akademii, a pak působil u kanadské královské flotily. Ve dvaatřiceti letech však tuto službu opustil, začal studovat na pařížském katolickém bohosloveckém institutu a získal doktorát filozofie. Důležité bylo pro něho přátelství s Otcem Thomasem Philippem, který ho upozornil na neradostné postavení tisíců mentálně hendikepovaných lidí ve společ-

nosti. Tehdy se Vanier, „vysoký muž se soucitným pohledem a nakažlivým úsměvem“, celým srdcem odhodlal podniknout pro tyto lidi něco zásadního. Rozhodl se pro ně vytvářet domovy, kde by nebyla podceňována jejich svoboda a kde by se cítili dobře.

Když se podle biblického didaktického vyprávění snesli v Noémově arše vedle sebe po několik měsíců lidé a nejrůznější živočichové, proč by nemohli žít pohromadě zdraví a rozumově retardovaní lidé? Sám Vanier začal v roce 1964 sdílet společný příbytek – „archu“ se dvěma takovými muži v Trosly Breuil severně od Paříže. To byl počátek mezinárodního hnutí „L'Arche“. Dnes jsou stovky „arch“ rozsety na pěti kontinentech.

Jak fungují „archy“ v praxi? Do „arch“ se hlásí dobrovolní asistenti, kteří jsou ochotni věnovat hendikepovaným čas a trpělivou lásku. Přicházejí z různých zemí -mimo jiné také

z České republiky -na delší i kratší dobu. Bydlí pohromadě jako Varnier se svými svěřenci a snaží se je pokud možno zapojit do běžného života. Rozmlouvají s nimi, poskytují jim pomoc tam, kde si nedovedou sami poradit, a naopak je povzbuzují v situacích, které jsou schopni zvládnout. V „archách“ je patrná snaha navodit dobrou, družnou atmosféru. Už vítání do „archy“ je co nejsrdčejší. Všichni se zúčastňují slavení narozenin. Hrají se jednoduché divadelní scény -např. z Ježíšova života -, do kterých jsou zapojeni hendikepovaní. Nikdo však není k ničemu donucován, proto se v „archách“ neobjevuje vzdorovitost. Ani tam, kde jde o křesťanské působení, nevyvíjí se sebemenší nátlak. Společná večere se končí modlitbou, v neděli každý jde do kostela, na který je od dřívějšíka zvyklý.

Jean Vanier získal mnoho cen, řádů a čestných uznání. Když mu papež Jan Pavel II. předával jednu z těchto cen, řekl mimo jiné: „Za posledních třicet let se-L'Archa postupně stala dynamickým znamením civilizace lásky.“ Jindy bylo o Vanierovi řečeno, že to je „Kanadan, který inspiruje svět“. Může se tedy stát inspirací i pro náš vztah k lidem, závislým na pochopení a lásce bližních.

Daniel Henych

Hostem prosincového komponovaného večera se stal profesor Miroslav Bárta - jeden z předních českých odborníků na starověký Egypt. Povoláním archeolog, historik, pedagog, který však má významný přesah i za hranice své profesní odbornosti. Je autorem řady publikací, ve kterých si všímá shodných symptomů, které vykazuje jak naše doba, tak dávné civilizace, které stály bezprostředně před svým kolapsem. A tak téma prosincového komponovaného večera znělo

VZESTUPY, STŘETY A PÁDY CIVILIZACÍ

Lk 21, 26-35

Před několika týdny jsme zažili výpadek elektřiny. Bylo po desáté hodině večerní, výjimečně všechny naše děti už spaly a před námi byla vidina klidně stráveného večera, když najednou vypadl proud. Byt se ponořil do tmy, potemněla světla za okny a zhasly i do té doby zářící věžáky na Pankrácké pláni. Za zvuku houkajících alarmů a v naprosté tmě jsem sdělil manželce: „Už je to tady!“ Četl jsem totiž jen pár dnů předtím v novinách článek popisující důsledky celoplošného blackoutu, který by se neomezil jenom na pár hodin bez elektřiny na malém území. Autor textu nám lidem usídleným ve velkých městech dal realisticky jenom několik dní, během kterých bychom byli schopni „jakžtakž“ udržet svou lidskou tvář. Rabování a boj o zdroje by začaly zhruba po týdnu, přibližně ve stejný čas by prudce vzrostla kriminalita, z koutků by přestala téct voda, radiátory by zůstaly chladné, byla by zahlcena kanalizace, nefungovala by nejen urgentní, ale ani následná zdravotní péče. S narůstajícím počtem mrtvých by se zvyšovalo napětí ve společnosti. Po měsíci až dvou by jedinou fungující

složkou společnosti zůstala armáda, ozbrojenci by byli k vidění na každém kroku, města by se až na uzavřené a přísně střežené enklávy stala neobyvatelnými. To všechno mi blesklo hlavou ve tmě obývacího pokoje, když mi mobil hlásil, že je potřeba zapojit nabíječku, neboť baterie je z devadesáti procent vybitá. Vyčítal jsem si, že jsem pod dojmem přečteného článku neobstaral pro dům kde žiji alespoň generátor, ale ani ten by situaci dlouhodobě neřešil, protože naftový vrt nevlastním. Byl to zvláštní pocit vidět jindy v tu dobu poměrně rušnou ulici bez světel, jezdících tramvají, svítících výloh a oken. Nastalá tma byla tmavší, než jsem předpokládal, sem tam se mihotalo světlo baterky, svíčky nebo petrolejové lampy. Napadlo mě, že podobné to muselo být v protektorátní Praze v roce 1944. Po zhruba dvou hodinách byla dodávka elektřiny obnovena, mobil jsem si dobil a na internetu si přečetl, že příčinou výpadku byl požár trafostanice, na odstranění závady se intenzivně pracuje a aktuální nedostatek je nahrazován dodávkou energie z jiných stanic, neboť systém je dostatečně zálohován. Co kdyby však vypadla i záloha zálohy? Jistě i na to je systém dimenzován, ovšem za cenu exponenciální řadou narůstající vnitřní i vnější složitosti takového systému. Ještě před sto lety si obyvatelé měst žijící v domech mohli v zimě zatopit uhlím. Když byla dodávka uhlí z nějakých důvodů přerušena, celkem bez problémů mohli do kamen přikládat dřevo. Pro vodu chodili k obecní pumpě, potraviny byly zpracovávány i konzumovány bezprostředně po zakoupení nanejvýš pár kilometrů od místa jejich původu, jenom ti nejbohatší si mohli dovolit část z nich ledovat v kamenných sklepích a dělat si zásoby pro budoucí čas. Dnes naše lednice praskají ve švech – do okamžiku, než přestane jít elektřina. Konzumujeme ryby ze Severního moře vylovené norskými rybáři, zpracované v Asii a přivezené na náš stůl nadnárodními dodavateli. Energetická i ekonomická náročnost takového systému je obrovská. Profesor Bárta situaci popisuje

slovy: „Systém se od určité chvíle stává natolik složitým a rozežraným, že už nakonec nemá ani energii, aby se sám udržel v provozu. A začne se redukovat. Když se zredukuje ve velmi krátkém čase zhruba na třetinu své složitosti, můžeme mluvit o kolapsu...“

Slovo kolaps ve svém latinském původu značí zmnoženou, opakující se - narůstající chybu. Zhroucení je důsledkem narůstajících chyb vložených do systému, který se stává víc a víc složitým, přičemž jsou soustavně podceňovány a někdy i záměrně opomíjeny indikátory vzrůstající nestability systému. Horizont Miroslava Bárty v jeho nazírání na vzestupy a pády civilizací, daný jeho odborností egyptologa, je mimořádně široký. Nahlíží a hledá dějinné souvislosti tisíce let dozadu. Přiznám se, že ve věku okolo dvanácti třinácti let, když jsem přemýšlel o tom, čím bych jednou chtěl být, vysnil jsem si, že budu egyptologem – a to neříkám proto, abych se vlichotil do přízně ředitele Egyptologického ústavu, ale proto, že jsem o tom skutečně snil, pod vlivem mayovek z arabského světa, ve kterých se Kara Ben Nemsí Ve stínu Padišáha proháněl spletitými uličkami Káhiry. Dokonce jsem i přemýšlel čím začnu a napadlo mě, že prvním krokem k realizaci mého snu bude naučit se arabsky, abych správně v Abusíru rozuměl, až mi budou říkat, kde mám kopat. Protože jsem se však přespříliš oddával svému snění a v posledním ročníku základní školy zanedbal matematiku, o které by vám jmenovaný profesor Bárta řekl, že její zvládnutí je vedle studia exotických jazyků neméně důležitým předpokladem k pochopení systému, ve kterém vězíme, nedostal jsem se na gymnázium, a zůstalo pro mě jako pro jednoho z Husákových dětí z megaročníků 70. let místo pouze na elektrotechnické průmyslovce s mlhavými vyhlídkami, že bych se jednou mohl věnovat akademické či jakékoliv vědecké nebo humanitní dráze. Pán Bůh to však nakonec v mém případě zařídil tak, že jsem odtamtud šel přímo na teologii, kde jsem znalost semitských jazyků zpruboval studiem hebrejštiny biblické i moderní, vzdělal se v řečtině i latině, jenom tu matematiku už nejspíš nedoženu, tak jak by bylo zapotřebí, byť jsem z ní nakonec i složil maturitu: za tři, s vyhlídkou, že na bohosloví se matematika neučí (dnes říkám bohužel, hospodaření církví tomu odpovídá).

Hebrejštiny mi dala cenný lingvistický poznatek: když chce Izraelita sdělit, že míří do Egypta, a je jedno, zda tak bude činit pešky, lodí nebo v současnosti letadlem, použije sloveso „jarad“ ve významu „sestoupit“, „jít dolů“. Naopak, Egypt se opouští tak, že se jde nahoru, vystupuje se. Můj dětský sen zůstal nenaplněný, do Egypta jsem na rozdíl od profesora Bárty nikdy neseštopil. Je to škoda, protože bych sestupoval k prastarým kořenům veliké civilizace, která ostatně stála i u počátků formování židovské pospolitosti, která se k ní opakovaně vztahovala a neustálé vymezování se vůči ní bylo důležitým aspektem hebrejského národního sebeurčení.

Vážím si, že Miroslav Bárta během svých opakovaných sestupů a výstupů z Egypta přináší kromě samotného výzkumu i důležité poznatky o tom, jak funguje systém naší společnosti. Upozorňuje nás a varuje před množícími se riziky a nabízí i východiska jak ustát přicházející krize: „hlavně každý z nás musí začít dělat dobře svoji práci. Neto-

lerovat šlendrián, vyprázdňenost politických řečí. Musíme se přestat bát být politicky nekorektní, přestat zalézat do ulit. A uvědomit si, že naše osobní svobody začínají tam, kde si splníme povinnosti vůči druhým. I krize může být výhra.“ Vztahuji tu poctivost na všechny obory lidského úsilí. Žít poctivě svůj život před tváří druhých i před sebou samotnými, bez ohledu na to, jsme-li egyptology, faráři, poslanci nebo uklízečkami: poctivě a s vědomím, že všeho je dočasu, ale jenom Pán Bůh je navěky.

David Frýdl

ÚPADEK A PÁD ŘÍŠE ŘÍMSKÉ

Ve svém díle „Úpadek a pád římské říše“ popsal Edward Gibbon hlavní příčiny úpadku tehdejšího římského impéria. Jde skutečně o velmi aktuální dílo i v naší dnešní současnosti. Při jejich přečtení nám to může hodně silně připomínat současnost u nás, v rámci EU, ale i současnost celosvětovou.

- Valná většina obyvatel preferuje zábavu před prací.
- Tradiční role otců jako živitelů rodiny je zpochybňována, množí se rozvrácené vztahy a svobodně žijící matky bez otců.
- Senioři jsou zanedbáváni. Lidé pečují o domácí mazlíčky více než o svoje staré rodiče.
- Literatura a umění se stávají bezduchými. Vytváří se planá zábava za každou cenu. Takzvaná umělecká díla jsou ošklivá, nevkusná, nic neříkající, ale přesto za ně bohatí zaplatí horentní sumy.
- Čestná vojenská služba vlasti je odmítána, zpochybňována, vysmívána a posléze zákonem zrušena. Armádu tvoří nájemní žoldnéři.
- Lidé pilně pracující jsou zesměšňováni a jako vzor se staví prázdni pokrytci, populisté, pochybní umělci a takzvané celebrity.
- Daňové zatížení obyvatelstva stále roste a stát přerozděluje neúměrně vysoké částky. Lidé se nebojí nepracovat, protože stát se o ně vždy nějak postará.
- Úroveň vzdělání rapidně klesá.
- Státní dluh roste do nikdy nesplacitelné výše.
- Přestává se vyrábět a pěstovat, protože výroba doma je moc drahá a potraviny a výrobky se dovážejí ze satelitních zemí.
- Kdo se dostal do pozice, kde může ze státního krást, většinou tak činí. Postižitelnost těchto zločinů je velmi malá.
- Početí a výchova dětí je vnímáno jako obtěžující a dětí se rodí stále méně.
- Léty osvědčené mechanismy, chránící poctivé před podvodníky, náhle selhávají.
- Veřejné funkce se stávají předmětem kořisti, zisku, udělují se za úplatky, a kdo je získal, chce z nich kořistit, aby se mu vložený úplatek několikanásobně vrátil.
- Staletími předků prověřené hodnoty - jako je čest, smysl pro povinnost, zodpověd-

nost, nadšení pro práci, pro dobročinnost, zápal pro věci veřejné, jsou vysmívány a zesměšňovány.

- Šíří se cynismus.
- Šíří se plýtvání, nestrídmost, znevažování znalostí, dovednosti a poctivé práce.
- Do země přichází velké množství cizinců.
- Politikové nadbíhají iluzi, která si vynucuje zábavu a státní podpory (chléb a hry)
- Občané stále na všechno nadávají.

Edward Gibbon (1737-1794)

ZÁVĚRY ZE SCHŮZE RADY STARŠÍCH 22. 12. 2014

Jednání RS bylo zahájeno společným zpěvem písně 206 a Večerní modlitbou ze zpěvníku CČSH.

RS projednala možnosti ubytování poutníků v rámci setkání Komunity Taize v Praze ve dnech 29. 12. 2014 – 2. 1. 2015 a organizaci činností, které se při této akci budou konat v Husově sboru. Hosté budou ubytováni v klubu Mana a hostitelských rodinách členů Husova sboru. Dle kapacitních možností se počítá s celkovým ubytováním 50 hostů (20 v klubu Mana a 30 v hostitelských rodinách). Dne 1. 1. 2014 se pro poutníky uspořádá novoroční oběd v modlitebně Husova sboru.

RS schválila „příspěvek na ubytování“ pro hostitele poutníků ve výši 2.000 Kč na každou hostitelskou rodinu (H. Zezulková následně RS sdělila, že se vzdává tohoto příspěvku ve prospěch Husova sboru). RS schválila pořad Vánočních a Silvestrovských bohoslužeb. Půlnoční bohoslužba od 23:00 hod.

Bratr farář informoval RS o konání ekumenické bohoslužby v Husově sboru ve Vršovických dne 25. 1. 2015 od 18:00, bohoslužbu budou společně sloužit duchovní CČSH, ČCE a ŘKC.

Bratr farář přednesl zprávu o hospodaření ke dni 22. 12. 2014 a seznámil RS se stavem hotovosti na pokladně a na bankovním účtu. Všechny závazky ke dni 22. 12. 2014 byly uhrazeny.

RS byla informována o podepsání smlouvy na grant s Městskou částí Praha 10 na dovybavení Jiráskova divadla ve výši 350.000,- Kč. Tato částka byla připsána na účet Husova sboru dne 18. 12. 2014.

RS odsouhlasila pronájem bytu č. 1 (13.500 + 1.000 Kč poplatky).

RS odsouhlasila nákup licence softwaru Adobe CS6.

RS diskutovala změnu počítačového vybavení a připojení internetu v Husově sboru.

Ze závěrů rady starších vybral David Frýdl.

Úplné znění všech projednaných bodů je k dispozici v kanceláři farního úřadu.